

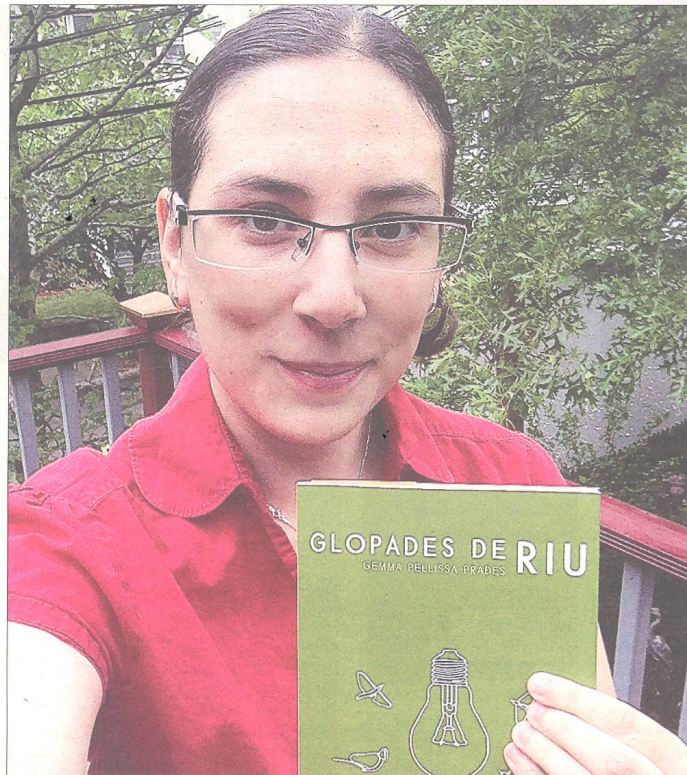
Gemma Pellissa, filòloga de Tivenys, afincada a Boston, que publica 'Glopades de riu'

Tivenys, Macondo, Combray, Mequinensa...

Tivenys i el riu Ebre són el fil conductor de *Glopades de riu*, un recull de contes escrit per la filòloga Gemma Pellissa, d'arrels tivenysenques. És un llibre ple de lirisme, "escrit des de les entranyes", en què conflueixen referents clàssics i de la literatura catalana. El llibre, publicat per Voliana Edicions, ja està a la venda.

Des de la distància, des dels records d'infantesa, la filòloga de Tivenys Gemma Pellissa ha escrit *Glopades de riu*, un recull de contes que transcorre en "un poble marcat pel pas del riu Ebre". El paisatge i els trets lingüístics ens situen a l'àmbit rural de les Terres de l'Ebre i més enllà dels personatges que apareixen als contes ens trobem amb el riu Ebre, que també esdevé protagonista en moltes històries: "hi ha una relació molt estreta entre els protagonistes del llibre i el paisatge, especialment amb el riu", explica Pellissa. L'Ebre "no és merament un decorat, sinó que reflecteix l'estat d'ànim dels personatges i, de vegades, actua i marca per sempre les vides dels protagonistes; hi apareix el riu fèrtil que ho dona tot, però també el que ho pren tot".

No estem davant un llibre de memòries, sinó de ficció, "amb unes arrels molt fortes al lloc d'origen". I és que la Gemma, que va néixer a Tivenys, va anar a viure a Sant Cugat quan tenia 13 anys i ara en porta un vivint a Boston. Així, tot i que en el llibre mai no s'anomena de quin poble es tracta, "està inspirat en Tivenys i hi apareixen referents com el parc a la vora del riu, l'assut, les planes i les dreces que hi porten, l'envelat de les festes, el casal". Tot i que també hi ha referents més

personals, "no volia que s'identifiqués necessàriament amb un poble ni tampoc limitar la llibertat creativa de cap manera", relata l'autora. Això sí, ha volgut caracteritzar "un poble amb personalitat pròpia" com ho puguin ser el Macondo de *Cien años de Soledad*, el Combray de Proust o el Mequinensa de Moncada. "Tenia la voluntat, de configurar un món propi en què el lector tinga la sensació que els personatges s'esmunyen d'un conte a l'altre, que els coneix i els retroba, que s'endinsa a poc a poc en un espai molt delimitat pels referents geogràfics, de manera que és capaç de donar-li una entitat

"L'Ebre no és merament un decorat, sinó que reflecteix l'estat d'ànim dels personatges i, de vegades, actua i marca la vida dels protagonistes"

definida".

Glopades de riu té molts referents de la literatura universal. En el conte *El campanar* hi ha referències al mite ovidià de Dafne quan el riu

xiuxiueja el destí a la protagonista. El llibre té també la voluntat de seguir el llegat literari català: "hi ha models que sóc conscient que he tingut en ment mentre escrivia, com és Moncada, però n'hi ha altres que no els he tingut presents de forma intencionada, com és Víctor Català, però penso que tant la cruesa dels relats com l'espai rural que s'hi representa estan estretament relacionats". D'altra banda, l'autora ha buscat "una intertextualitat volguda" amb Mercè Rodoreda al conte *El campanar* i a través del personatge de Maria, "que els lectors de *Mirall trencat* reconeixeran". Malgrat ser un recull de contes i que els relats es presten a ser llegits independentment l'un de l'altre, "hi ha ressons, símbols, lligams clars entre ells que fan que en alguns casos es pugui reconstruir la vida dels personatges a partir de les instantànies que ens en mostren diferents contes". Així, *Palometa de riu*, *El campanar* i *L'ofrena* "es poden interpretar com tres actes d'una mateixa història".

Gemma Pellissa ha escrit aquest recull de contes en els darrers tres anys. De fet, l'any passat, al mes de maig ja tenia tots els relats escrits, però van quedar "en un calaix (o una carpeta de l'ordinador)" mentre la Gemma començava l'aventura bostoniana a la Universitat de Harvard. "No hi vaig tornar a pensar fins que vaig tornar a Catalunya per Nadal". Llavors es va marcar com a propòsit d'any nou enviar el manuscrit a una editorial. "Ho vaig fer el 31 de desembre i el dia 3 de gener Voliana ja m'havia contestat que estava interessada en publicar-lo".

El llibre, basat en records d'infantesa, "és una mirada interior" i al llarg de l'obra el lector veurà representades les diferents etapes de la vida, amb un pes més rellevant de la infància, "que és el moment existencial que em permetia escriure més fàcilment des de la distància". És un llibre "embolcallat de lirisme i de lectura poc amable" en el sentit que tracta de temes trasbalsadors i universals (solitud, diferència, culpa, pèrdua) i també actuals (immigració, assetjament escolar, trastorns alimentaris). El títol *Glopades de riu* "expressa què és per a mi aquest llibre que brolla, conte rere conte, de les entranyes". ■